

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd (3527 Miskolc, Bajcsy-Zsilinszki Endre út 17.) által képviselt felperesnek a dr. Simon Ferenc ügyvéd (3300 Eger, Foglár út 21/3.) által képviselt alperes ellen szerződés teljesítése és járulékai iránt indított perében ai Bíróság 2008. május 15-én kelt 12.G.20.355/2007/38. számú ítélete ellen mindkét peres fél által előterjesztett fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.200.000 (négymillió-kétszázézer) forint első- és másodfokú együttes perköltséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 1.800.000 (egymillió-nyolcszázézer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az üzletviteli tanácsadás főtevékenységre alapított felperesi társaságot 1998. május 25-én jegyezték be a cégjegyzékbe, az 1999. február 12-én 9.000.000 forint jegyzett tőkével alapított alperesi társaság pedig 1999. március 24-én került bejegyzésre. A cégnyilvántartás adatai szerint a felperesnek alapítástól egyik tagja, valamint

önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője. Alapító tag volt továbbá is, akinek tagsági viszonya 2000. május 24-én megszűnt.

A cégnyilvántartás adatai szerint továbbá az alperes képviseletére alapítástól fogva ügyvezető jogosult önállóan.

A peres felek 1999. május 1-i keltezéssel határozatlan időre szóló megbízási szerződést kötöttek, amellyel az alperes megbízta felperest az okirat 1.a-h pontjaiban felsorolt feladatok - technológiai és minőségbiztosítási tevékenység, technológiai fejlesztés, termékfejlesztés és ezzel kapcsolatos telepítések (a.), humán erőforrás menedzsment (b.), piackutatás (c.), termelésirányítás, projekt menedzsment és ehhez szükség szerint megfelelő személyzet biztosítása (d.), menedzsment rendszerek telepítése, felügyelete (e.), beruházások előkészítése, menedzselése, megszervezése (f.) állami támogatások szervezésének szükség szerinti előkészítése, menedzselése (g.), minden egyéb projektvezetéssel, avagy ügyvezetéssel kapcsolatos tevékenység intézése, menedzselése - 1999. március 1-től folyamatosan történő elvégzésével.

A 2. pont akként rendelkezik, a „megbízó a fenti munkálatok elvégzésének ellenértékeként a megbízott részére bruttó 40.000 forint/szakértői nap díjat fizet meg minden hónap 5-ig a benyújtott számla alapján”.

A 3. pont értelmében a szerződést hat hónapos felmondási idővel bármelyik fél indokolás nélkül felmondhatja, a felmondás idejére a megbízottat a díj 50 %-a illeti meg.

A 4. pontban a felek abban is megállapodtak, minden év december 31-ig közösen értékelik a szerződés „érvényesülését, gazdaságosságát és egyúttal megállapítják a következő év megbízási díját, annak emelését”.

Felperes a megbízási szerződésben meghatározott feladatokat a vele munkaviszonyban álló, tőle munkabérben részesülő alkalmazottak révén teljesítette. Az alpereshez „kirendelt” felperesi munkavállalók irányítása, ellenőrzése a felperes által kinevezett és szintén vele munkaviszonyban álló projektvezetők feladata volt. A projektvezető felelt a munka elvégzéséért, feladatát képezte továbbá a jelenléti ív vezetése, igazolása és havonta a felpereshez illetve az alpereshez történő eljuttatása. A dolgozók a jelenléti ívek alapján órabérben elszámolva kapták fizetésüket a felperestől.

..... 2001. július 1-től munkaszerződés alapján állt az alperes alkalmazásában ügyvezető igazgatóhelyettesi munkakörben, korábban pedig felperes munkavállalójaként projektvezetőként végzett munkát az alperes részére.

A megbízási szerződés alapján felperes 1999. júniusától novemberéig bezárólag összesen 18 számlát bocsátott ki alperes felé együttesen nettó 29.700.000 forint + áfa, azaz bruttó 37.125.000 forint összegben. A számlákat az alperes maradéktalanul kiegyenlítette.

A felperes ügyvezetője 2001. január 26-i keltezéssel az alperesi társaságnak és személy szerint „..... projektvezetőnek” címzett írásbeli összeállítást készített. A bevezetőben az alperesi társaság ügyvezetőjével történt megbeszélésre utalva rögzíti, szeretné összefoglalni, lezárni és a projektvezetőnek átadni a felperesi társaságnak az alperes részére végzett „gyártásindítási projektjét”, csak a főbb vonalakról téve említést, a különböző kimutatások a projektvezető részére külön kerülnek átadásra.

Az összeállítás az 1999-es évre nézve összegzésként egyebek mellett megállapítja, „6-an, összesen 406 napot töltöttünk el a projekten. Ez arra volt elég, hogy beállítsuk a gyártást, nyertünk 73.000.000 forintot és félig felépítettük a új csarnokát”.

A 2000. év vonatkozásában az anyag összefoglalásképpen rögzíti, „2000-ben 11 kollégával 983 napot dolgoztunk a projekten”.

Az utolsó bekezdésben pedig az áll, „mivel ezt az összefoglalót kérésére állítottam össze, kérek, hogy egyeztesd le vele a lényegét. Lemezen átadom neked az összes rendelkezésünkre álló - a projekttel kapcsolatos - fájlokat kalkulációkat”.

Az okirat utolsó oldalán a következő, dátum nélküli, által kézzel írt és aláírt szöveg olvasható „Szia!-tal egyeztetve és elfogadva”.

Felperes többségi tulajdonos tagja a 2002. május 13-án kelt adásvételi szerződéssel üzletrészt áttruházta a valamint vevőkre.

Felperes ügyvezetője 2002. június 28-i keltezéssel levelet küldött az alperes ügyvezetőjéhez a két cég közötti számlatartozások kompenzálása tárgyában. A levél szerint alperesnek felperessel szemben 82.637 forint, míg felperesnek az alperessel szemben 106.090 forint tartozása áll fenn, a két összeg közti különbözetet felperes egyidejűleg megfizette.

Az alperes ügyvezetője 2002. július 3-án kelt válaszlevelében közölte, elfogadja a két cég közötti követelések - kötelezettségek javaslat szerinti rendezését, a különbözetként jelentkező 23.453 forint alperesi bankszámlán jóváírásra került. Ugyanakkor felhívta a figyelmet az alperes által kiállított 36.808 forint összegű számla határidőben történő kiegyenlítésére azzal, mindezek után elismeri, hogy a két cégnek egymással szemben követelése illetve kötelezettsége nem áll fenn.

A felperes 2003. augusztusában jogi képviselője útján írásban felszólította alperest a közöttük 1999. május 1-jén létrejött megbízási szerződéssel összefüggésben 24.981.558 forint + áfa tőketartozás megfizetésére.

Az alperes jogi képviselője 2003. augusztus 28-án kelt válaszlevelében elzárkózott az igény teljesítésétől. Közölte a megbízási szerződés hatálya alatt a felperes által megküldött valamennyi számlát maradéktalanul kiegyenlítette, a szerződésből eredő fizetési kötelezettségének eleget tett. Felperessel szemben semmilyen jogcímen nem áll fenn tartozása, a követelést összegszerűségében és jogalapjában is vitatja. Egyebekben arra is utalt, a követelt összegre nézve nem kapott számlát, így nem eshetett késedelembe, ugyanakkor az esetlegesen kiállítandó számlát nem áll módjában befogadni, azt mindenképpen megkifogásolja.

A felperes 2003. szeptember 2-án 24.981.558 forint + áfa bruttó 30.226.948 forint összegű számlát állított ki alperessel szemben 2003. szeptember 10-i fizetési határidővel az alperes számára végzett „mérnöki szaktanácsadás elmaradt díja szerződés szerint” tárgy megjelöléssel.

Az alperes 2003. szeptember 8-án kelt levelével a számlát megkifogásolta és visszaküldte felperesnek. Közölte, a számlán megjelölt szerződéshez kapcsolódóan felperessel szemben semmilyen jogcímen nem áll fenn tartozása, a számla szerinti szerződés alapján felperes utoljára 2000. november hónapban teljesített, az ellenérték 2001. január 12-én megfizetésre került. Egyebekben pedig a számlából nem állapítható meg, hogy mely időszakban végzett és mire vonatkozó mérnöki tanácsadásra tekintettel került kiállításra.

A felperes 2003. november 3-án előterjesztett, 2007. június 19-én pontosított keresetében alperest a Ptk. 478. §-ára és 277. §-ára alapítva 40.221.250 forint (32.177.000 forint + áfa) és annak 2002. március 1. napjától 2002. december 31. napjáig évi 11 %, 2003. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig a mindenkori költségvetési törvény szerinti, míg 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301/A §-a szerinti késedelmi kamat, továbbá a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Egyebek mellett előadta, az alperessel 1999. május 1-jén kötött megbízási szerződést maradéktalanul, az alperes utasításainak megfelelően teljesítette, a teljesítéssel összefüggésben alperes részéről kifogás nem merült fel. A szerződés teljesítésében az alkalmazásában álló munkavállalók a felperesi cég tevékenységén belül meghatározott önálló feladatként vettek részt és vezették az alperes pénzügyi, termelési, humán erőforrási és logisztikai területeit az ügyvezetés felügyelete mellett.

A feladat ellátásában felperesi részről az 1999. év során 6, a 2000. évben 11, 2001-ben és 2002. februárjáig pedig 4 szakember vett részt. Ily módon az 1999. évben összesen 406, 2000-ben 983, míg 2001-2002-ben 93 szakértői nap képezi az

elszámolás alapját. A felek között sem a szerződés előkészítése, sem a szerződéskötés, sem a teljesítés során nem volt vita abban, hogy a megbízási szerződés 4. pontjában meghatározott 40.000 forint/szakértői nap díj egy szakértő egy napi díjazását jelentette, így abban az esetben, ha többen vesznek részt a teljesítésben, ez az összeg személyenként értendő. A megbízási díjat a felek ügyvezetői utóbb szóbeli megállapodásukkal a 2000. év vonatkozásában 45.000 forint + áfa, a 2001-2002. év tekintetében 50.000 forint + áfa összegre módosították. A teljesítésben részt vevő projektvezetők közvetlenül ellenőrizték a munkavégzést, összesítették a rendelkezésre álló adatokat, dokumentumokat, majd a jelenléti ív aláírásával igazolták azokat. A teljesítés megtörténtét a jelenléti ívek kétséget kizáróan igazolják. Mindezekre figyelemmel alperes a szerződés alapján bruttó 77.346.250 forintot tartozott volna megfizetni, ezzel szemben csak bruttó 37.125.000 forint került megfizetésre.

A felperesnél 2003. évben folytatott általános könyvvizsgálat során nyert megállapítást, hogy a megbízási szerződéssel összefüggésben alperesnek a részteljesítésre is figyelemmel még bruttó 40.221.250 forint tartozása áll fenn. Alperes a tartozásáról kiállított számlát visszaküldte anélkül, hogy az elutasítást elfogadhatóan indokolta volna. Alperes kamatfizetési kötelezettsége a jogviszony megszűnésének időpontjától áll fenn.

Állította azt is, a projektvezetők tevékenysége igen széleskörű volt, a tevékenység ellenőrzésétől a vezetői teendők ellátásig terjedt és lényegében az ügyvezetés helyettesítését is magában foglalta. 1999. márciusától áprilisáig majd 2000. február 19-től 29-ig látta el a projektvezetői feladatokat.

A szerződő felek a megbízási díj esedékessége, a számla kibocsátási rendje vonatkozásában eltértek a megbízási szerződésben foglaltaktól. A díjfizetés időpontjánál elsődleges szempont az alperes gazdasági, pénzügyi helyzete volt, az alperesi érdekek abszolút prioritást élveztek, amelyet a peres felek közötti akkori tulajdonosi kapcsolódás juttatott érvényre. Kifizetéseket csak az alperesi ügyvezető engedélyezhetett. Ugyanakkor korábban a felek között soha nem képezte vita tárgyát, hogy elszámolási kötelezettség áll fenn, illetve az alperest további jelentős fizetési kötelezettség terheli. A szerződés teljesítésének értékelése a felek között folyamatos volt.

Az alperesi ügyvezető kifejezett kérésére, indítványára került sor a felperesi tevékenységet összefoglaló 2001. január 26-i jelentés elkészítésére, amely átfogó és részletes képet ad a ténylegesen elvégzett teljesítésről, a megvalósított feladatokról. Ennek tartalmát személyesen egyeztetette az alperes ügyvezetőjével, aki a jelentés adatit, így lényegében a teljesítés tényét, azaz a perbeli követelés jogalapját is elfogadta, abból eredő követelést nem tette vitássá.

A 2001. január 26-i jelentés, a jelenléti ívek bizonyítják a felperesi követelés fennálltát, azokról a követelés összegszerűsége is kiszámítható az alperesi részteljesítésekre is figyelemmel.

A 2002. május 12-i üzletrész-átruházási szerződéssel átalakult a felperesi társaság tulajdonosi szerkezete. A szerződés 21. pontjában foglaltak - „számlatartozások és követelések állnak fenn” - is alátámasztják azt, hogy a felek között nem volt vitás, hogy többek között a perbeli szerződéssel összefüggésben is vannak olyan követelések, amelyekről bizonylat kiállítására a már ismertetett okoknál fogva nem

került sor. Az un. kompenzációs javaslatban kizárólag a már leszámlázott, beszámításra alkalmas tételek szerepeltek, a perbeli követelés azonban nem tartozott ezek közé, a javaslat arra azért nem terjedt ki. Az üzletrész-adásvételi szerződés megkötését követően a felperesnél könyvvizsgálóváltás is történt, majd pedig megkezdődött a követelések érdemi kiszámítása.

A perbeli követelések fennálltát, összecszerűségét a társaság könyvvizsgálója által 2003. júliusában készített jelentés is kétséget kizáróan igazolja.

Egyebeken a felperes 2001. és 2002. évi éves beszámolóinak könyvvizsgálatát végző

..... Könyvvizsgáló Kft. a 2002. május 28-án illetve 2003. május 9-én kelt, a felperes ügyvezetőjéhez címzett vezetői levelekben is megállapította, az elszámolási lehetőségek korlátozott volta miatt a tulajdoni körbe tartozó társcégek, így az alperes vonatkozásában is jelentős szolgáltatások számlázására nem került sor, ami árbevétel elmaradással járt, ezért szükséges az egyeztetést követő haladéktalan számlázás alperes felé. A levelek rögzítik a felperes vezetőségének válaszát is, amely szerint a 2001 évi beszámoló készítése időpontjában még nincs lehetőség a számlázásra a projektek lezáratlansága és a társaságok fizetési lehetőségének korlátozottsága miatt, illetve a 2002. évi éves beszámolóhoz kapcsolódóan alperes fizetési készsége hiányában nem zárható le az egyeztetés, nincs lehetőség számlázásra.

Felperes keresete alátámasztására egyebek mellett a projektvezetők által aláírt jelenléti íveket csatolt.

Ugyancsak csatolta a Könyvelő Iroda - Könyvvizsgáló Kft. 2003. július 25-én kelt, felperes ügyvezetőjéhez címzett levelét, amely egyebek mellett rögzíti, az alperessel kötött megbízási szerződéssel összefüggésben megállapítható, a kiszámlázott érték elmarad a jelenléti ívek szerint teljesített mérnöknapok után a szerződés alapján számlázható értéktől, ezért indokolt az elszámolás felülvizsgálata és a követelés érvényesítése érdekében szükséges intézkedések megtétele.

Mellékelte továbbá a megbízásából eljáró bejegyzett könyvvizsgáló által 2008. február 5-i keltezéssel készített szakértői véleményt is kérve annak felperesi előadáskénti figyelembe vételét.

Az okirat egyebek mellett rögzíti, a felperes perbeli követelése számításának alapja a projektvezetők által aláírt jelenléti ív, amely tartalmazza a dolgozó nevét és a ledolgozott napok számát az 1999. március és 2001. február közötti időszakra. 2001. január 21-i nyilatkozatával ezen teljesítés ténye elismerésre került. A 2001. január és 2002. február közötti időszakra nézve projektvezetői jelenléti ív nem áll rendelkezésre és a szakértő díjak emeléséről sem készült okirat. A munkaügyi iratok összhangban állnak a projektvezetői jelenléti ívekkel. A mérnöknap, szakértői nap egy ember egy napi munkáját jelenti, amit a Mérnöki Kamara által kiadott, csatolt tájékoztató is igazol.

A szerződés létrejöttével értelmezésével, módosításával, elszámolásával kapcsolatos kérdések tisztázására felperes tanúk meghallgatását indítványozta.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A kereset jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Egyebek mellett előadta, a perbeli megbízási szerződésben a felek 40.000 forint/szakértői nap díjazásban állapodtak meg. A Ptk. 207. § (1) bekezdésének a szerződéses nyilatkozatok értelmezésére vonatkozó rendelkezése alkalmazása körében gazdasági ügyekben kialakult következetes bírói gyakorlat a szerződéses nyilatkozat tartalmát vita esetén az adott jognyilatkozattal kielégíteni kívánt - gazdaságilag is ésszerű - érdek szem előtt tartásával határozza meg.

A szavak általánosan elfogadott jelentése szerinti értelmezés alapján is egyértelműen megállapítható, hogy a megbízási díj nem a munkában résztvevő valamennyi személy után külön illeti meg felperest. Amennyiben a felek ebben kívántak volna megállapodni, úgy a szerződésben ezt egyértelműen kifejezésre kellett volna juttatniuk. A perbeli szerződés egyébként sem rendelkezik arról, hogy felperes hány fővel kívánja ellátni a feladatokat, így abban az esetben, ha a megállapodás szakértői nap/fő díjazásra jött volna létre, az alperes indokolatlan kockázatot vállalt volna, mert számára a díjazás mértéke előre nem lett volna kalkulálható.

A gazdasági ésszerűséget is figyelembe véve pedig nyilvánvaló, hogy alperesnek, mint induló cégnek nem állt érdekében a megbízási szerződéssel átlagosan havi bruttó 880.000 forint/fő díjazás mellett szakértőket foglalkoztatni, tekintettel arra, hogy ezen összeg töredékéért saját munkavállalóival is el tudta volna látni a feladatot.

Utalt arra is, a felperesi alkalmazottak havi fizetése csak töredéke volt a felperes által követelt megbízási díjnak.

Hangsúlyozta azt is, a szerződés 3. pontja felmondás esetén a megbízási díj 50 %-át biztosítja a megbízott részére. A felperesi értelmezés elfogadása esetén azonban ez a rendelkezés alkalmazhatatlan lenne, mert nem lenne megállapítható az az összeg, amelynek 50 %-a a megbízottat megilleti.

Hivatkozott arra is, a nyelvtani értelmezés mellett az eset összes körülményeinek vizsgálata sem igazolja a felperes értelmezésének helytállóságát. E körben nem hagyható figyelmen kívül, hogy a szerződés megkötése előtt felperes a korábbi megbízásai megszűnése miatt rendkívül nehéz helyzetben volt, újabb megbízás hiányában meg kellett volna válnia alkalmazottaitól. ezért döntött úgy, a „..... project” keretében megbízást ad felperesnek. A megbízási díj teljes mértékben fedezte a felperesi alkalmazottak munkabérét, a járulékokat és a megbízás teljesítésével felmerült költségeket.

Állította továbbá, a szerződés teljesítését vizsgálva sem vonható le olyan következtetés, hogy a felek szakértői nap/fő díjazásban állapodtak volna meg. Ilyen tartalmú szerződésmódosítás a teljesítés során nem született, annak ellenére, hogy a felek utóbb közös megegyezéssel eltértek a szerződésben rögzített számlázási rendtől.

E körben továbbá annak is jelentősége van, hogy a jogviszony lezárását követően az érintett cégcsoportok is szétváltak. Ezzel összefüggésben pedig a felperesi ügyvezető 2002. június 28-án kompenzációs javaslatokat készített, amelyekben szó sem esett arról, hogy felperesnek az alperessel szemben bármilyen összegű le nem számlázott követelése lenne. Ez a tény is azt igazolja, a jogviszony lezárását és a cégcsoport teljes szétválását követően sem volt a felek között vita a szerződés értelmezése, elszámolása kérdésében. Mindezek azt támasztják alá, a

szerződésben kikötött díjat a felek szakértői napra és nem szakértői nap/főre vonatkoztatták.

Az alperes szerződéses akarata pedig nyilvánvalóan arra irányult, hogy szakértői céget bízson meg, amelynek napidíjat fizet. Azaz alperes napidíj megfizetésére és nem napidíj/fő díjazás megfizetésére vállalt kötelezettséget.

Egyebekben a felperes által csatolt, a követelés alapjául szolgáló jelenléti ívek hitelességét is vitatta, arra hivatkozással, azokat alperesi oldalról senki nem igazolta le, egyes alkalmazottak, így és vonatkozásában pedig a jelenléti ívek nyilvánvalóan valótlan adatokat tartalmaznak. A jelenléti ívek egyébként sem alakilag, sem tartalmilag nem megfelelőek.

Ugyancsak alaptalanul hivatkozik felperes arra, hogy az ügyvezetője által készített 2001. január 26-i jelentést alperes elfogadta és ezzel a perbeli követelés jogalapját elismerte volna. Ez a jelentés az alpereshez nem érkezett meg, azt az alperes ügyvezetőjével nem egyeztették, pedig soha nem volt az alperes nyilatkozattétele jogosult képviselője. A jelentésben foglaltak alperes általi elfogadása esetén felperesnek haladéktalanul számlát kellett volna kiállítania, erre azonban nem került sor. Azt követően sem állította ki a számlát alperes, hogy 2002. május 13-án eladta a felperesi társaságban lévő üzletrészt. A felperesi állításokat e körülmények is cáfolják.

Hangsúlyozta azt is, a perben felperes maga is ellentmondásosan nyilatkozott. A kereseti előadás szerint a perbeli követelés fennálltát évekkal a szerződés lezárása után lefolytatott könyvvizsgálat tárta fel, míg a későbbiekben tett nyilatkozatai ezzel szemben azt tartalmazzák, a felperes ügyvezetője és a perbeli időszakban tevékenykedő könyvvizsgálója folyamatosan tudott a még rendezetlen követelések fennálltáról.

A felperesi kamatkövetelés jogszerűségét is vitatta arra hivatkozással, a felperes által megjelölt időponttól késedelem hiányában nem állhat fenn kamatfizetési kötelezettsége. Perköltségként az ügyvédi munkadíjra tartott igényt, a jogi képviselővel kötött, csatolt megbízási szerződés alapján.

Az előadottak alátámasztására egyebek mellett csatolta a igazságügyi könyvszakértő, adószakértő által a megbízásából készített felperesi tevékenységet elemző szakvéleményét is, amely egyebek mellett rögzíti a jelenléti ívek nem minősülnek szabályos munkaidő-nyilvántartásnak és nem alkalmasak a teljesítés igazolására.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítást folytatott, amelynek keretében meghallgatta a felek ügyvezetőit és a felek által bejelentett tanúkat.

..... felperesi ügyvezető egyebek mellett úgy nyilatkozott, a peres felek között soha nem volt vita abban, hogy a megbízási szerződésben szereplő szakértői nap személyenként értendő. A számlák az alperesi ügyvezető által közölt összegekről kerültek kiállításra, a számlázási rendet is az alperes ügyvezetője határozta meg a többségi tulajdonosi érdeknek megfelelően. A díj emeléséről az alperesi ügyvezetővel szóban állapodott meg, ekkor más nem volt jelen. A jelen per a

tulajdonosváltást követő könyvvizsgálat alapján indult. A 2001. január 26-án kelt jelentését alperesi ügyvezető kérésére készítette el ésnak küldte meg. Gyakorlat volt, hogy a projektvezető aláírjon olyan jellegű kérdésekben, mint ez a jelentés. A jelentést alperesi ügyvezető tudomásul vette.

....., az alperes ügyvezetője előadta, a felperesi társaságban főtulajdonos, az alperesben résztulajdonos volt. A szerződést úgy értelmezte, amennyiben a feladatok megvalósulnak, felperest megilleti a 40.000 forint/nap összeg. Felperes az ő hozzájárulásával a szerződés szerinti díjnál többet számlázott ki, a díj emelésében azonban nem állapodtak meg, a 40.000 forint/szakértői nap nem lett módosítva. A 2001. január 26-án kelt levelet a pert megelőzően nem látta, az az alperesi társasághoz soha nem érkezett meg, az abban foglaltakat vele nem egyeztették,nak pedig nem volt olyan jogosítványa, hogy helyette nyilatkozzon és rá hivatkozva az okiratra záradékot vezessen.

..... egyebek mellett előadta, 1998. augusztusától 2000. év végéig a felperes alkalmazásában állt, 1999-ben 2-3 hónapig projektvezetőként az alpereshez volt kirendelve, 2001. januárjától 2002. áprilisig az alperes alkalmazásában volt. A felperesi dolgozók „bérbe voltak adva” alperesnek, bérüket napi elszámolás alapján kapták. 2001. januárjában a felperes és az alperes ügyvezetőjével hármasan megbeszélést tartottak, ekkor kérte alperesi ügyvezető a felperes ügyvezetőjét, készítsen egy listát arról, 2000. év végéig hány szakértői nap volt, a bérbeadott dolgozók mit dolgoztak ott. A jelentés a jelenléti ívek adatai alapján készült. A felperesi ügyvezető 2001. január 26-i levelét egyeztette alperes ügyvezetőjével. A levélre kézzel írt feljegyzése 2001. január végén vagy február elején kerülhetett rá.tól megkapta a jelenléti íveket, azokat összevetette az alperesnél lévő adatokkal és mivel egyezett, ezt közölteval. A 2001. január megbeszélésen szó volt arról is, hogy januártól kb. 50.000 forintra emelik az összeget, konkrétan nem állapodtak meg. Alperesnek volt késedelme felperessel szemben, de ebből probléma nem volt, mert úr mindkét cégben tulajdonos volt.

..... tanú, aki 2000. márciusából decemberéig felperesi alkalmazottként, 2001. január 1-től pedig az alperes alkalmazott mérnökeként logisztikai vezetőként dolgozott alperesnél elmondta, lényegében bérbe lettek adva alpereshez, órabéres munkát végeztek, a fizetést felperestől kapták. A jelenléti ívet a projektvezető készítette a napi jelentések alapján. A ledolgozott órák lettek elszámolva. A úrral való nem megfelelő kapcsolata miatt szüntette meg munkaviszonyát alperesnél.

..... tanú a perbeli időszakban minőségvezetőként a felperes alkalmazásában állt. Egyebek mellett elmondta, az alperesnél eltöltött napokat a projektvezető igazolta le a jelenléti ívek alapján és e szerint kapták bérüket. Átlagban napi 8 óránál többet

dolgoztak. 2000. december 31-én került felperestől az alpereshez mint ügyvezető, ezzel jogosultságot kapott a cég teljes körű vezetésére.

.....tól hallott arról, hogy 2001. januárjában volt egy megbeszélés úr, és között, amelyen szó volt arról, alperesnek a mérnöknapokkal kapcsolatban van tartozása felperes felé. Nem lehetett mindent elszámolni havonta, hogy ne legyen alperesnek nagy teher.

..... tanú 2000. márciusától 2001. januárjáig a felperes projektvezetőjeként dolgozott. Úgy nyilatkozott, az elszámolás alapját az képezte, ki mit dolgozott, ezért kellett a napi jelentéseket elkészíteni. A perbeli szerződés „tartalmi kialakításában” nem vett részt. A felperes rendszeresen számlázott alperes felé, de nem a szerződés szerinti nagyságrendben, mert alperes nem volt nyereséges. A számlák kifizetését úr engedélyezte. A két ügyvezető között volt egy megállapodás, hogy felperes mennyit számlázhat. Tevékenysége során meghatalmazással képviselhette alperest, banknál aláírhatott. Minden projektvezetőre érvényes volt, hogy meghatalmazással képviselhette a céget.

..... 2001. februárjától júliusig az alperes pénzügyi vezetője volt, munkaviszonya a munkáltató részéről rendkívüli felmondással szűnt meg. Tanúvallomásában egyebek mellett elmondta, 2000. évben vállalkozóként mindkét cégnek könyvelt, ekkor mutatták meg neki a perbeli megbízási szerződést, hogy a számlázott követelések azon alapulnak. A felperesi számlák kibocsátása a peres felek ügyvezetőinek egyetértése, megállapodása szerinti ütemezéssel, esedékességgel, összeggel történt. A számla tartalmát és határozták meg. úr egy háromoldalú megbeszélésen úgy tájékoztatta őt és a felperes ügyvezetőjét, hogy alperes induló cég, alacsonyabb összegben lesz vele szemben a számlázás és ha alperes megerősödik, utólag elszámolásra kerül a maradvány összeg. A peres felek ügyvezetőinek elmondásából köztudott volt, hogy van tartozás. A tanú emlékezete szerint továbbá a hozzá került számlán aláírása volt „teljesítési igazolásként”. A számláknál feltűnő volt, hogy egy másik cégnél, a Kft.-nél, ahol két ember dolgozott, arányaiban magasabb összegű számlakövetelés volt mint annál, ahol 4-5 ember is dolgozott. Ennek okát abban jelölte meg, hogy azonos tulajdonosi csoportba tartozó cégekről van szó, alperes induló cég, védeni kell, erre az utasítás-tól származott, aki mindkét cégben tulajdonos.

A meghallgatása időpontjában a Kft. alkalmazásában álló tanú előadása szerint 1999. március 1-től 2001. július 16-ig fejlesztőmérnökként a felperes alkalmazásában állt, az alperesnél tevékenységet végző mérnökcsoporthoz tartozott, de alkalmanként külön megbízási alapján is dolgozott alperesnek. Felperesnél 120.000-150.000 forint volt a havi jövedelme. 2000. márciusában csak három napot dolgozott alperesnél, januárban egy teljes hetet, de akkor nem az alperes telephelyén, hanemban történt a munkavégzés.

..... tanú előadta, 1999. márciusától 2000. februárig volt a felperes alkalmazottja munkaszerződéssel, humán erőforrás vezetőként. Ugyanilyen munkakör ellátására ki volt közvetítve alpereshez, de az azonos tulajdonosi érdekeltségbe tartozó más cégeknél, emlékezete szerint hat kft-nél végzett humán erőforrással kapcsolatos feladatokat. A dolgozók az elvégzett munkáról napi jelentést készítettek. Kijelentette azt is, „biztos, hogy nem mérnöknapot adtak el, hanem projektet”. Úgy nyilatkozott továbbá, alperessel „napi kapcsolatban” áll.

..... tanú előadta, felperesnél humán erőforrás vezetőként dolgozott, váltotta. A naponta elvégzett munkáról ún. napi jelentést kellett készíteni, a napi jelentésen a munka elvégzését a projektvezető igazolta és továbbította a felperesi társasághoz. A projektvezetőknek talán az összes tevékenységre felhatalmazásuk volt, utasíthattak és aláírási joguk is volt, tulajdonképpen ők vezették a céget.

..... könyvszakértő tanúvallomása szerint 2003, 2004. és 2005. években látta el a felperes könyvvizsgálatát, 2006-tól már nem. 2003-ban felperesi ügyvezetőtől olyan tájékoztatást kapott, hogy a számlázás nem a perbeli szerződés szerint történt és az ő kérésére nézte át a szerződés alapján a számlázást. kérésének megfelelően azt vizsgálta, a szerződés, a jelenléti ívek és a napi jelentések alapján mennyi munkát végeztek el, hány fő és ez kiszámlázásra került-e. A megbízási szerződésben szereplő 40.000 forint/szakértői napot személyenként vette figyelembe, mint 40.000 forint/fő/szakértői nap, mert „a szakértői nap az minden esetben egy mérnökre vonatkozik”.

A díjmelésről konkrét szerződésmódosítás nem állt rendelkezésre. A számlákban mindig olyan kerek összegek szerepeltek, amelyet visszaosztva a jelenléti íven szereplő mérnökök számával illetve a szerződésben szereplő összeggel nem egész szám jött ki. A jelenléti ívek adatait és a szerződésben szereplő összeget figyelembe véve is az volt megállapítható, hogy legalább 15.228.000 forint nem került kiszámlázásra az alperes felé.

....., aki 2001. és 2002. években megbízás alapján végezte a felperes könyvvizsgálatát, egyebek mellett elmondta, nem volt összhang a jelenléti ívekben vezetett mérnöknapok, az elvégzett munka és a számlák összege között. 2001. és 2002. években a könyvvizsgálói jelentésében is észrevételezte, hogy egy elvégzett munka utáni követelést teljes egészében le kéne számlázni. felperesi ügyvezetőtől olyan tájékoztatást kapott, nem tudnak többet leszámlázni, mert alperes induló cég, kevés a forrás, de lesz majd elszámolás a felek között. Az általa ellenőrzött számlák gyakorlatilag előlegszámlák volta, bár ezt nem tüntették fel és a számlából az sem állapítható meg, hogy a mérnöki szaktanácsadás mely időszakra vonatkozik. Nem találkozott arra utaló dokumentummal, hogy majd később lesz elszámolás.

Az elsőfokú bíróság 2008. május 15-én kelt 12.G.20.355/2007/38. számú ítéletével alperest a felperes részére 18.335.000 forint és ennek 2002 március 31-től a kifizetésig járó, a költségvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamata, valamint 1.100.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a peres felek között a Ptk. 474. §-a szerinti megbízási szerződés jött létre, amelynek alapján alperest a Ptk. 478. § (1) bekezdése szerint díjfizetési kötelezettség terhelte.

A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a szerződés 4. pontjában foglaltakkal szemben az elvégzett munka illetve a szerződés érvényesülésének, gazdaságosságának értékelésére, továbbá a következő év megbízási díjának emelésére nem került sor.

Ugyanakkor megállapítható volt, hogy bár kétségtelenül 2001. júliusával került az alperes állományába, előtte azonban az alperes ügyvezetőjének egy másik cégében, a-ben is dolgozott és így az alperesi társaságban is 2001. január 1-től tevékenykedett.

Az elsőfokú bíróság az elszámolás tényalapjaként rögzítette „osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy a szakértői nap nem független a teljesítésben részt vett szakértők számától, hanem ahhoz igazodik”.

A továbbiakban a perbeli adatok, bizonyítékok, így a projektvezetői jelenléti ívek, a tanúvallomások, továbbá a könyvvizsgálati adatok alapján megállapította, hogy felperes 1999-ben 406, 2000-ben 983 mindösszesen 1389 szakértői napot teljesített. Ugyanakkor a 2001-2002. évre a felperesi kimutatásban szereplő 93 szakértői nap teljesítése kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást. A teljesített szakértői napok és a megbízási szerződésbe foglalt bruttó 40.000 forint megbízási díj figyelembe vételével tehát alperes 55.560.000 forintot tartozott megfizetni a felperesnek. Ebből 37.225.000 került megfizetésre. A két összeg közötti különbözetet, 18.335. 000 forintot alperes köteles a felperes részére megfizetni. A kamatfizetés kezdő időpontját a felek közötti jogviszony lezárását követő naptól a keresetben foglaltakkal egyezően határozta meg az elsőfokú bíróság.

A felperesi képviselő által 2002. június 28-án készített elszámolást az elsőfokú bíróság a felperes által e körben előadottakat elfogadva úgy értékelte, az a felek viszonylatában a már kibocsátott számlaköveteléseket számolta el, abban nyilván nem szerepelhettek az összegszerűségében akkor még nem ismert és az alperes felé még ki sem számlázott, un. leszámlázatlan igények.

Az ítélet indokolása továbbá rögzíti azt is, az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség megfizetéséről a pernyertesség pervesztesség arányában.

Az ítélettel szemben mindkét fél fellebbezett jogi képviselő útján.

A felperes fellebbezésében a marasztalási összeg 28.277.000 forint + áfa összegre történő felemelését kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves

mérlegelésével helyezkedett arra az álláspontra, hogy nem állapítható meg a szerződésben rögzített megbízási díj emelése. Úgy vélte, a rendelkezésre álló bizonyítékok, így különösen,, tanúk vallomása, felperesi ügyvezető személyes előadása alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szerződő felek képviselői a megbízási díjat szóbeli megállapodásukkal módosították. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a felek már a szerződés 4. pontjában is kifejezésre juttatták a díjemelés szükségességét és erre irányuló szándékukat, továbbá az is, hogy a jogviszony létrejöttét követően a felperesi feladatok bővültek, a teljesítésben egyre többen vettek részt, a járulékos költségek nyilvánvaló emelkedése mellett. Nem hagyható e körben figyelmen kívül az sem, hogy alperes a folyamatos felperesi teljesítés mellett bizonyítottan csak részben tett eleget fizetési kötelezettségének, ami a díj módosításában kompenzáló körülményként értékelendő.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, a jogvita eldöntése körében a felek közötti megbízási szerződés díjra vonatkozó rendelkezése értelmezésének van döntő jelentősége. E körben az első fokú eljárás során a Ptk. 207. § (1) bekezdésében meghatározott értelmezési szempontoknak megfelelően részletesen kifejtette azon véleményét, hogy alperes nem napidíj/fő díjazás, hanem napidíj felperesnek történő megfizetésére vállalt kötelezettséget. Az elsőfokú bíróság ítélete azonban erre az alapvető kérdésre nézve mindössze annyit rögzít, az elsőfokú bíróság osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy a szakértői nap nem független a teljesítésben résztvevők számától, hanem ahhoz igazodik. E körben az első fokú ítélet semmiféle további indokolást nem tartalmaz, nem állapítható meg az ítélet indokolásából, hogy az elsőfokú bíróság mely bizonyítékok, milyen tények, körülmények mérlegelése alapján és milyen jogszabályi rendelkezések alkalmazásával alakította ki álláspontját. Az ítélet ezért önmagában emiatt ténybelileg és jogilag egyaránt megalapozatlan.

Téves és megalapozatlan továbbá az első fokú ítélet azon megállapítása, hogy 2001. január 1-től az alperesi társaságban tevékenykedett. Ezen megállapításból továbbá nem következik, hogy jogosult lett volna az alperes képviselőjére, illetve a 2001. január 26-ára keltezett teljesítés igazolás alperesi társaság nevében történő aláírására.

Az ítélet indokolásából továbbá az sem állapítható meg, hogy amennyiben az alperesnél nem volt aláírásra jogosult tisztségviselő vagy munkavállaló, úgy az elsőfokú bíróság miért fogadja el aláírási jogosultságát 2001. január 1. napjától.

A felperes továbbra is fenntartotta a jelenléti ívek hitelességére vonatkozó aggályait, kifogásait. Ismételten kiemelte azt is, annak ellenére, hogy a 2001.évi felperesi beszámolóhoz készült 2002. május 28-i keltezésű vezetői levélben a könyvvizsgáló már jelezte a felperesi ügyvezetőnek az alperessel szembeni egyeztetés és a követelés kiszámlázásának szükségességét, felperes ügyvezetője 2002. június 28-i kompenzáló leveleiben a perbeli megbízási szerződésből fakadóan a felperessel

szemben fennálló semmiféle alperesi tartozásról nem tesz említést, annak ellenére, hogy ekkor már a cégcsoportok szétválását követően semmiféle ráhatással nem lehetett a cégek működésére, így semmiféle akadálya nem volt annak, hogy felperes érvényesítse követelését. Egyebekben sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértően és iratellenesen a kamatfizetés kezdő időpontját a kereset szerint állapította meg, annak ellenére, hogy felperes a követelésről csak 2003-ban állított ki számlát, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az alperes részére járó munkadíj felperes általi viseléséről.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezéssel érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokai alapján. Fenntartotta a perben tett korábbi nyilatkozatait. Hangsúlyozta, eljárási jogosultságát a rendelkezésre álló bizonyítékok, így különösen a tanúvallomások, az alperesi cég korábbi társtulajdonosa, írásbeli nyilatkozata kétséget kizáróan bizonyítják, ezzel szemben az alperes előadásai nyilvánvalóan alkalmatlanok a 2001. január 26-i nyilatkozat bizonyítékként való értékelésének megkérdőjelezésére.

Ismételten kiemelte, ez a nyilatkozat kiállításának céljára, körülményeire tekintettel annak ellenére és attól függetlenül alkalmas az abban foglalt teljesítés tényének és mértékének igazolására, hogy nem rendelkezett cégjegyzési joggal az alperesnél. Az első fokú ítélet logikai levezetése e körben is helytálló.

A jelenléti ívek hitelességét alperes ugyancsak alaptalanul vonja kétségbe. Az alpereshez egzisztenciálisan erős szálakkal kötődő és tanúvallomására alperes a rendelkezésre álló többi bizonyítékkal szemben alappal nem hivatkozhat, különös tekintettel arra, hogy az első fokú eljárás során ugyancsak benyújtott felperesi munkaügyi nyilvántartás adataival a projektvezetői jelenléti ívek teljes összhangba állnak.

Szintén téves az un. felperesi kompenzáló levelekkel kapcsolatos alperesi okfejtés, tekintettel arra, a kompenzáló levél kizárólag a kiszámlázott követelésekre vonatkozott, a perbeli követelés pedig abban az időszakban nem minősült ilyennek. A szakértői nap fogalmának értelmezése körében állította, ez a kérdés a szerződés rendelkezéseinek többszörös és minden aspektusra kiterjedő vizsgálatával, a tanúvallomásokkal, összehasonlít adatokkal és a kamarai állásfoglalás segítségével egyértelmű tisztázást nyert. E körben az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett a Pp. 121. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének, rögzítve, felperes álláspontját fogadta el. Azon felperesi értelmezés pedig, hogy a szakértői nap egy szakértő egy napi munkáját jelenti, összhangban áll a GK. 5. számú állásfoglalás c) pont utolsó bekezdésében kifejtettekkel. A szerződés egyértelműen nem akként rendelkezik, hogy alperes a teljesítésben részt vevő szakértők számától függetlenül fizet felperesnek bruttó 40.000 forint/szakértői nap díjat. Ebből következően a szakértői napra meghatározott díj szakértőnként jár. Egyebekben részletesen kifejtette a szakértői nap értelmezéséről szóló alperesi előadásokra vonatkozó ellenvéleményét.

Utalt arra is, az első fokú ítélet meghozatala után az alperesi ügyvezető, elleni büntető eljárásban a bíróság elrendelte az alperesi társaság üzletrészáhozárát.

vételét. Az ügyvezetővel szemben többek között adócsalás, adó- és társadalombiztosítási csalás, számvitel rendjének megsértése, magánokirat hamisítás, különösen nagy kárt okozó csalás miatt folyik büntető eljárás. Ezen körülményeknek pedig az ügyvezető szavahihetősége értékelése körében van jelentősége.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása, a bizonyítékok mérlegelése körében is a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el. Mindezekre tekintettel az alperesi fellebbezés teljességgel megalapozatlan.

A felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperes fellebbezése megalapozott az alábbiak szerint.

A Ptk. 474. § (1) bekezdése szerint a megbízási szerződés alapján a megbízott köteles a rábízott ügyet ellátni.

A Ptk. 478. § (1) bekezdése értelmében a megbízó díj fizetésére köteles, kivéve, ha az ügy természetéből, illetőleg a felek közötti jogviszonyból arra lehet következtetni, hogy a megbízott az ügy ellátását ingyenesen vállalta.

A Ptk. 207. § (1) bekezdése az akarati és a nyilatkozási elv talaján állva, ezen elveket ötvözve a szerződéses jognyilatkozatok értelmezésére nézve úgy rendelkezik, a szerződéses nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset összes körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

Vitás esetben tehát a szerződés értelmezése során a szavak általános jelentéséből, nyelvtani értelméből kell kiindulni.

A jelen perben mindennek előtt a felek közötti 1999. május 1-jén kelt megbízási szerződés megbízási díjra vonatkozó rendelkezésének értelmezése körében kell állást foglalni.

Nem vitás, hogy a peres felek mint önálló jogalanyok, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaságok kötöttek egymással megbízási szerződést, illetve, hogy a felperes gazdasági társaság vállalta megbízottként a szerződés 1. pontjában felsorolt feladatok alperes részére történő teljesítését.

Nem kétséges az sem, hogy felperes a szerződésben vállalt feladatait alkalmazottjai útján teljesítette. A szerződés azonban a felperesi szolgáltatásra nézve további rendelkezést nem tartalmaz, így például az alpereshez irányított (kirendelt) alkalmazottak lehetséges létszámára, a létszám esetleges korlátozására, a tevékenységük alperes általi ellenőrzésére nézve sem rendelkezik.

Ugyanakkor a szerződés 2. pontjában a megbízott, azaz a felperes részére fizetendő díj került rögzítésre 40.000 forint/szakértői nap összegben.

Minderre figyelemmel a szerződés díjkikötésre vonatkozó rendelkezése csakis akként értelmezhető, felperest mint megbízottat napi 40.000 forint megbízási díj illetve meg és pedig a teljesítés során igénybe vett felperesi alkalmazotti létszámától, illetve az általuk elvégzett munka mennyiségétől függetlenül. Ezt támasztja alá a felmondási időre járó 50 % mértékű díjazásra vonatkozó szerződési rendelkezés is, amely kikötés ellenkező értelmezés esetén alkalmazhatatlan, végrehajthatatlan lenne.

A szerződésbe foglaltakon túl az eset egyéb körülményei sem támasztják alá a felperes azon állítását, hogy a megbízási szerződésben kikötött díj egy szakértő egy napi díjaként lenne értelmezendő.

E körben a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, a felperesi ügyvezető által 2001. január 26-i keltezéssel készített jelentés lényegében csak azt rögzíti, hogy a megbízási szerződés szerinti feladatait 1999. és 2000. években felperes mekkora munkavállalói létszámmal, milyen munkaidő ráfordítással teljesítette. A jelentésben foglaltakból azonban annak alperes általi esetleges elfogadása esetén sem lehetne olyan következtetést, levonni, hogy a felek között a megbízási díj elszámolásának alapját a teljesítésben résztvevő felperesi munkavállalók kimutatás szerinti munkaidő ráfordítása képezte volna.

A rendelkezésre álló adatok alapján továbbá az sem volt megállapítható, hogy a jelentést az alperes képviselőjére jogosult ügyvezetőnek átadták, valamint, hogy azt az alperes ügyvezetője jóváhagyta, illetve, hogy a jelentésben foglaltaknak az alperes nevében történő elfogadására az alperesi ügyvezetővel felhatalmazással, meghatalmazással rendelkezett volna. Önmagában az a körülmény pedig, hogy 2001. január 1-től az alperesi ügyvezető másik cégében is dolgozott és így az alperesi társaságban is tevékenykedett - az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - nem szolgálhat alapul annak megállapítására, hogy 2001. január 1-jén jogosultsággal rendelkezett a jelentés alperes képviselőjében történő elfogadására.

Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, hogy a felperes tulajdonosi szerkezetében a 2002. május 12-i üzletrész átruházás folytán bekövetkezett változást követően a felperesi ügyvezető 2002. június 28-i keltezéssel a számlatartozások kompenzálása tárgyában levelet küldött az alperes ügyvezetőjének. E levél tartalma szerint kétséget kizáróan a felek között még fennálló vitás elszámolási kérdések végleges rendezésére, lezárására irányult. Ugyanakkor a levélben még fennálló alperesi tartozásként mindössze 82.637 forint került feltüntetésre anélkül, hogy az alperessel bármilyen jogviszonyból eredően, így

a perbeli megbízási szerződéssel összefüggésben fennálló bármiféle további vitás kérdésre, rendezetlen tartozásra akárcsak utalás is történt volna. Az utóbb a megbízási szerződés alapján perben érvényesített követelés nagyságrendje pedig önmagában aggályossá teszi azon felperesi állítás helytálló voltát, hogy a kompenzáló levél kizárólag a kiszámlázott követelésekre vonatkozott, míg a perbeli követelés nem tartozott ezek közé. Semmiféle racionális üzleti, gazdasági indok nem hozható fel ugyanis amellet, hogy felperes önmagában azért ne jelezte volna a megbízási szerződés alapján fennálló több tízmillió forint nagyságrendű követelése fennálltát mert az az alperes felé még nem került kiszámlázásra.

Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a perbeli megbízási szerződés megbízási díjra vonatkozó rendelkezésének felperesi értelmezését elfogadva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felek között annak figyelembe vételével kell elszámolni, hogy a kimutatások szerint a teljesítésben mekkora felperesi munkavállalói létszám, milyen időtartamban vett részt.

Helytálló álláspontra helyezkedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor a rendelkezésre álló adatok alapján úgy ítélte meg, nem állapítható meg, hogy a szerződés szerinti megbízási díjat a felek utóbb módosították volna.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a keresetet elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a peresztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet (2) és (5) bekezdése alkalmazásával - a pertárgy értékére figyelemmel a csatolt ügyvédi megbízási szerződéstől eltérően mérsékelt összegben - megállapított, az áfát is tartalmazó jogi képviselői munkadíjból és az alperes által lerótt 900.000 forint fellebbezési eljárási illetékből álló első- és másodfokú együttes perköltségének megfizetésére.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési eljárási illeték megfizetéséről a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. március 27.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiss Sándorné
tisztviselő